

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **Furcsa üzletek az apróhirdetési rovatokban**

Forrás: **Pesti Törzsde**

Bp

1926. 9. 9.

Osztályozás

Tárgy

070.13

Hely

Idő

"1926"

Személy

Furcsa üzletek az apróhirdetési rovatokban

A vasárnapi apróhirdetések mindig hűséges tükröképét mutatják a mindenkori gazdasági viszonyoknak. A viszonyok változásával az apróhirdetések egyes rovatai megnőnek, kitágulnak, mások néhány sorra zsugorodnak össze, de a most tapasztalható méretek körülbelül a háborúelőtti viszonyokhoz való visszaférés szimptomáit mutatják. Az egyik napilap vasárnapi száma teljes, megszakítás nélküli tizenegy oldalon keresztül közöl apróhirdetéseket, amelyek mindegyike mindmennyi mozaikja annak a gazdasági életnek, amely kisexisztenciák, munkanélküliek, gazdagságot hazudó koldusok tengődéséből állítja össze az élet ezer megnyilatkozásának tarka egészét. Soha annyi adásvételi hirdetés nem volt a lapokban, mint most. Kezdve az eladó öreg Stradivariustól, az eladó bérházon, villatelen, leégett gyártelepen, XVI. Lajos korabeli szalógnartúrán, lyukas perzsaöngyegen, uraságoztól levett eladó frakkokon át, férjhezmenő lányokig, mindent hirdetnek a lapokban. A hatalmas tömegű ingatlanhirdetések mellett, oldalakra menő lakberendezési hirdetések jelennek meg, exekutív jellegű bútorekládások, árverezést megelőző kényszereladások. Sok szobás előkelő lakások értékes, de meg nem becsült bútordarabjai, palyasanderből, jávorfából készült faragott úriszobák, amelyekért eleinte ijedően magas árakat kérnek, de amelyeket negyedárért is szívesen eladnak, ha vevő akad rá. Nagyon sok az eladó motoros jármű, automobil, teherautó, motorkerékpár. Hat-hétüléses világmárkakkal kényeskedő használt automobilokat 30–40 millióért kínálnak, amihez a szegénységüket szegyenlő eladók rendszerint hozzáfűznek „elutazás miatt, betegség miatt” megjegyzéseket, amik igaz, hogy nem indokolják az autóeladást, de viszont igen hasznosak a szemérem miatt. Szerényen húzódik meg az automobilok rovata mellett az a néhány halkszavú kis hirdetés, amely hajdanán még kiabáló szóval hirdette a magyar lötenyésztés világraszóló dícsőségét. Egy két elfaragt, unalmában megöregedett konfliktusos kínálja „háza-láshoz kiválóan alkalmas” gébjét, amiért bizony nem nagyon törik magukat a vásárlók. A lószálló-

dákban és istállóban otffelejttett ócska hintókat akarják önkéntes árverésen a legtöbbet ígérőnek eladni, de legtöbbször — hiába. A különféle eladandó tárgyak között díszhely illeti még a zálogcédlőket, amelyeknek a megvásárlása elég jó üzlet, hiszen a megszorult elzálogosító készséggel odaadja félárért is, csak pénzt lásson. Élénk világot vet a gazdasági helyzetre, hogy ijesztő módon megsaporodott az ellenőrző pénztárak, az íróasztalok és Wertheim-szekerények eladása, amire úglátszik egyre kevesebb szükségük lesz az emberkének.

A leghihetlenebb problémákat megoldó „szenczácións találmányok és szabadalmak” közül is egyre többet hirdetnek a lapokban. Légszivattyús hegy-mászó cipő, önmagától működő cipőfűző és „tökéletesített szerkezetű Fordson traktor szabadalmát” kínálnak eladásra. A jámbor feltalálók minden lehetőséget megkísérlelnek.

Lényegesen megnövekedett a kiadó lakások és albérlési szobák kínálata. Egy szobás főbérlési lakástól 12–14 szobás főúri lakásokig minden képzelhető helyen és variációban lépés nélkül lehet már lakásokat kapni. Egyes optimista lakók még kissé szemérmetlenül mernek nagy összegű lelépéseket kérni 4–5 szobás lakásoknál, a gyakorlat azonban azt mutatja, hogy ezeket is sokkal olcsóbban, minden nehézség nélkül meg lehet szerezni. Hatalmas a kínálat a kiadó bútorozott szobákban. Míg a Kistáció uccában „különbejárátú ágyat” kínálnak jutányos áron tisztességes, szolid flatalembernek, addig a Lipót körúton első emeleti, különbejárátú két ablakos alkovos, balkonos, fürdőszobás, légfűtéses, hidegmeleg vizes uccai szoba is bőségesen akad. A maximális havi bérek legfeljebb az egymillió koronáig kapaszkodnak fel, szemben azokkal a két-két és fél-milliókkal, amiket szőrösszívű főbérlők két év előtt el mertek még kérni, a tőzsdén milliókat kereső jól svájfolt bankfuktól. Emellett persze szerény udvari szobákat már 300.000 koronáért is kibérelhet jóra való szolid flatalember a IX. kerület külső periferiáin.

Allandóan nagy rovata van a kiadó üzlethelyiségeknek, amelyek a város legkülönbözőbb helyein immár ugyancsak olesón, lelépés nélkül is kiadók. A háztulajdonosok örülnek, ha bérlőt kapnak, a régi kényszerégyeséget kötött, vagy csődöt mondott bérlők pedig örülnek, ha száraz bórral menekülhetnek az elárvult üzlethelyiségekből. Hasábokon át ki-

nálnak zugbankok, kised üzletekkel foglalkozó uzorások jelzálogkölcsonőket, kézilálogkölcsonőket, amelyeket magyar koronában folyósítanak, de dollár és font kamatokat kérnek értük. Hitelközvetítők nagyszögű előnyös hitelekért ígérnek „csékély díjazásért” és „olesó váltókölcsonőnt arany, ezüst, ékszer, értékpapír és perzsaöngy fedezetekre kínálnak soha nem hallott pénzüzeteket. Akik persze ezekben az apróhirdetésekből sohasem merik kiírni az olesóság bázisát, mert félnek az uzoratórvénytől. De azért mindnek akad kliense, mindegyik megcsinálja sejtlemeshangú, titokzatos apróhirdetési útján a maga homályos üzleteit. Kereskedők, ipari vállalatok tulajdonosai szaktudás nélküli tökéstárs után kutatnak. Tökéletes otthont nyújtó szabadalmihoz közreműködő társat keres gépészmérnök. „Festőművész né társulna 20–25 millióval, hol két szoba berendezését elhelyezhetné.” „Fiatal úrileány trafikba társulna be” és ezenkívül is minden elképzelhető üzlet keres tökébíró partnert, akinek füt-fát ígér garanciával abban a hiedelemben, hogy az idegen tőke talán nem fog úgy elúszni az idők hullámain, mint ahogy elúszott a sajátja.

Külön érdekes szórakozás a „Vegyesek” rovatának tanulmányozása. „Somogy megyében három szarvasbikát és három őzbagot adnak ki lelévésre,” azután Éltes nemes ember „bizonyos összegért” gyermekeket, felnőtteket nemesi előnévvel lát el. Minden elfogadható árért terjedelmes méhesládókat kínálnak, amely hirdetések mellé megható kifejezésektől hemzsegő alamissza-kérések sorakoznak, ami mögött tönkrement tisztas kereskedők, önmagukat megmegtágadó, nyomorg ókereskedők rejtőzködnek.

Nem szabad megfélekedezni arról a nagy kínálatról sem, ami férjhezmenendő hajadonokban van. Három ötszázmillió koronás hozománnyal rendelkező, nem szép, de „érdekes” hülgy menne férjhez biztos exisztenciájú úrhoz, akiknek azonban beücsülnök is lehet. Előkelő gondolkodású éltecsőbb úrhölgyek fess férfiakat keresnek élettársul, de nem szabad cisiklanunk azok felett a kérések felett, amelyek boldogságot epedő férfiak sírnak bele a vasárnapi publikum fülebe. Példának ide írunk egyet: „Parancsolni tudó érlelyes szobaleány feleséget keresek. Fényképes levelek „Papucs” jellegére.” Biztos, hogy egy apróhirdetésre sem fog annyi válasz beérkezni, mint erre a csalogatóhangú üzenetre.